

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **T. Š.**, bytom D., v dovolacom konaní právne zastúpená JUDr. D. S., advokátkou v L., proti žalovanému **Slovenská republika – Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu škody vo výške **11.020,38 € s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 6 C 135/2006, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 11. augusta 2009 sp. zn. 5 Co 105/2009, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa návrhom doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 30.12.2005 žiadala uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť jej nemajetkovú ujmu vo výške 80.000,- Sk (2.655,51 €) s úrokom z omeškania vo výške 13,5 % z tejto sumy od 01.01.2006 až do zaplataenia ako spravodlivé zadosťučinenie, ďalej majetkovú ujmu vo výške 250.000,- Sk (8.298,48 €) spolu s úrokom z omeškania vo výške 13,5 % z tejto sumy od 01.01.2006 až do zaplataenia ako náhradu za scudzený pozemok a 2.000,- Sk (66,39 €) spolu s úrokom z omeškania vo výške 13,5 % z tejto sumy od 01.01.2006 až do zaplataenia ako náklady spojené s konaním pred súdom.

Okresný súd Žilina rozsudkom zo 30. januára 2009 č. k. 6 C 135/2006-126 žalobu zamietol; žalovanému náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že žalobkyňa nepreukázala naplnenie jednej z podmienok vzniku zodpovednosti štátu v zmysle zákona č.514/2003 Z.z., a to vznik škody.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 11. augusta 2009 sp. zn. 5 Co 105/2009 rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Odvolací súd konštatoval, že okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a preukázaný skutkový stav dôsledne vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p. S poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa. Žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podala včas dovolanie žalobkyňa podľa § 241 ods. 2 písm. c) O.s.p. a žiadala, aby dovolací súd zrušil rozsudok krajského súdu ako aj rozsudok okresného súdu a vec vrátil na nové konanie súdu prvého stupňa. Dovolanie odôvodnila v postate tým, že sudy oboch stupňov z vykonaného dokazovanie vyvodili nesprávny právny záver. Trvala na tom, že škoda jej vznikla a odvolací súd si osvojil nesprávne závery okresného súdu.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Podmienky prípustnosti dovolania bolo preto potrebné skúmať v zmysle § 238 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovoláním žalobkyne je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozsudkov uvedených v § 238 O.s.p., proti ktorým je dovolanie prípustné; prípustnosť jeho dovolania preto z tohto ustanovenia nevyplýva.

Dovolanie by vzhľadom na uvedený záver bolo procesne prípustné, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., ku ktorým je dovolací súd povinný prihliadnúť (§ 242 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto zákonnú povinnosť, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a) až g) O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania z hľadiska § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

Žalobkyňa v dovolaní nenamietala, že by v konaní došlo k procesným vadám v zmysle § 237 písm. a) až g) O.s.p. a existencia procesnej vady takejto povahy nevyšla ani v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Žalobkyňa namieta, že k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo pri vykonávaní dokazovania, nepriznaním významu určitému dôkazu alebo nesprávnym vyhodnotením niektorého dôkazu, k tomu dovolací súd uvádza, že nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv žalobkyne nie je postupom, ktorým by jej súd odňal možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Ak súd niektorý dôkaz nevykoná, môže to viesť nanajvýš k jeho nesprávnym skutkovým záverom a teda v konečnom dôsledku aj k nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k zmätočnosti rozhodnutia (viď aj rozhodnutia uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 37/1993 a pod č. 125/1999). S otázkou vykonania dôkazov súvisí problematika ich hodnotenia – pokiaľ dovolateľka namieta aj nesprávne hodnotenie dôkazov, nepriznanie významu určitému dôkazu alebo prehliadnutie významu niektorého dôkazu alebo priznanie významu dôkazu, ktorý význam nemal, dovolací súd uvádza, že nesprávne hodnotenie dôkazov (pozn.: dovolací súd sa hodnotením dôkazov nezaoberal) nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p.. Len ak by dovolanie bolo procesne prípustné (o tento prípad ale nejde), mohli by byť ňou tvrdené skutočnosti právne významné ako dovolací dôvod podľa § 242 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Pokiaľ ide o dôvod dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c) O.s.p., teda že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení, tento dôvod môže byť odôvodnením dovolania taktiež len v prípade, ak je dovolanie prípustné.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia dovolateľa boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mala za následok

vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne v súlade s § 218 ods. 1 písm. c) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebola žalobkyňa úspešná; právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovanému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodal návrh na priznanie náhrady týchto trov (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2011

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta